

POLITYKA RZĄDU DONALDA.

Tylko w polityce zagranicznej mogą nastąpić zmiany.

Drugi gabinet Mac Donalda nie posiada bezwzględnie większości, jest podobnie jak pierwszy z 1924 zbudowany od liberałów. Liberałzy nie odebrali rządową poparcie, ale pod warunkiem, że nie wstąpi na drogę sprzymierzeńców socjalistycznych. To też mowa trunowa była bardzo umiarkowana. Tak niepróżnie mówią o reformach gospodarczych i politycznych, zapowiadanych przez Labour Party podczas wyborów, że opozycja była zadowolona, ale zało lewe skrzydło Partii Pracy, prowadzone przez p. Maxtona było ją niespełniając. Mac Donalda tak rozstrzygnięto, że mówiono nawet o możliwości rozwiązania. Jeśli jednak Mac Donalda nie podda się temu niskowski efekt radykalnych i jeśli nadal będzie się lizył z rządami am od umiarkowanych partii opozycyjnych, to będzie jego zdaniem szedł dość dłużej. Nie jest bowiem w Anglii zwyczajem obładanie gabinetu, zadowolony z jego polityki, opozycja pozostawić w ręku Mac Donalda rządzącemu do przyszłego roku zwłaszcza że nauczony przykładem dowiadczającym z r. 1924 prowadzi teraz politykę bardzo ostrożną.

W polityce wewnętrżnej będzie mógł być wazny każdy zjawisko, o co do których zgodny jest z opozycją. Do takich należy reforma politycznej wyborczej, której domagają się zarówno Mac Donalda, jak Lloyd George i Baldwin. A co do kierunku polityki wewnętrznej różnice zdani Gruntowniej są między liberałami, którzy przez zmianę wyborczej byli przez 50 milionów głosów, ale tylko półdziesiąt kilka mandatów. Konserwatywni zaś złożyli więcej głosów niż socjaliści, ale mimo to otrzymali mniej mandatów. To dwie sprawy, a więc na obronieniu zainteresowane w tej, by przetrwał rząd. Co się ulega zmianie. A ci Anglii wiedzą, jakiem niebezpieczeństwem grozi im bezwzględnej proporcjonalności i dlatego będą bardzo ostrożni w przeprowadzaniu zmian. Josiłyby dokonano poważnych zmian, to miałyby one wielkie znaczenie dla rozwoju parlamentaryzmu we wszystkich krajach europejskich.

W polityce zagranicznej rząd Mac Donalda będzie mógł podjąć znaczniejsze prace, gdyż liberałi są na tym punkcie prawie jednolici z Labour Party. Dotyczy to przede wszystkim ograniczenia Nadrenji, o co usilnie zabiegał Niemcy. Lloyd George oświadczył w dyskusji nad mową trunową, że rząd niemiecki ma zupełną słusność domagając się natychmiastowego opuszczenia Nadrenji bez żadnych warunków. Przyzwolając konserwatywnych Chamberlain powiódł, że również jest zwolennikiem opuszczenia Nadrenji, przeciwogad jednak rząd, by nie czynił tego na własną rękę, bez porozumienia się z Francją, gdyż wówczas niemieckie garnizony angielskich żandarmerii francuskiej. Minister spraw zagranicznych Henderson oświadczył, że Anglia pozostawia strunam, by skłonić rządy Francji i Belgii do wspólnego opuszczenia Nadrenji i zapewnienie, że centy moralny wpływ Anglii będzie wzrósł w tym kierunku, by w zbliżającej się konferencji politycznej w sprawie okładowania dezeczy opuszczenia Nadrenji przysięgnęły.

Ostatnie te wyroady w Niemczech wielką radość. Rząd niemiecki jest już tak powolny siebie, że wyraża żądanie opuszczenia zagłębia Saary. To założenie przez Francję, że Niemcy obecnie przysięgnęły, nie odmówi, ale łatwo przysięgnęły, że przy poparcu Anglii Niemcy zdołają uzyskać obecnie opuszczenie Nadrenji i będzie to zapewne przedłożeniem, jako kompromis. Niemcy bowiem wysuwają zwykle wielkie żądania, by im nie było targować. Będą podkreślając, że Anglię Saary nie zostało jeszcze opuszczenie, że na tym polega kompromis. Później przedłożą opuszczenie Nadrenji jeszcze daleko zdających ustępstw

i wtedy ewaluacja zagłębia Saary, którą Francja ma posiadać na mocy układu z Wersalu z roku 1919. Słownie się nazywała kompromisem.

Druga ważna sprawa, z zakresu angielskiej polityki zagranicznej to nawiązanie stosunków z rosiętami. Rząd angielski żywy sobie gorąco po-

djęcia tych stosunków, a opozycja powiódł się na to zgodna pod warunkiem, że bezwzględnie zobowiążą się nie uprawiać żadnej propagandy komunistskiej w Anglii i wygłosi nie możność się do wewnętrznych spraw Wielkiej Brytanji.

zupełniły ulice, radosne okrzyki rozległy się raz po raz. Ze szczególną serdecznością witało gości zagranicznych, a więc Sokółów jugoslawińskich i belgijskich. Przez dwa dni odbywały się na dziedzińcu popisy gimnastyczne, wywołujące niezwykły entuzjazm wśród publiczności.

Ola złoty zezwołył swą obecnością prezydent Masaryk, który sam jest wielkim wielbicielem idei wychowania fizycznego narodu. Zarówno Sokół, jak i „Orłów“ zgotowali prezydentowi gorące witania.

Dwa złoty w Czechosłowacji orłów i sokół.

(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego“).

Praga, 8 lipca.

Osobliwość Czechosłowaków jest ich zmysł organizacyjny. Cechą ta wywypula się zazwyczaj podczas inawersji uroczystości gimnastycznych narodowych, odbywającej się w całym kraju. W Czechosłowacji istnieje liczne organizacje wychowania fizycznego, odznaczając się nie-malującą karnością i wielką sprawnością swych członków.

Mamy więc w Czechosłowacji przede wszystkim orłową narodową zrębową organizację „Sokół“, dalekaj konanie rozwijające się stowarzyszenie gimnastyków katolickich „Orlel“ (Orzeł). Zjednoczenie gimnastyków robotniczych i cały szereg innych, na bardzo wysokim poziomie stojących, organizacji gimnastycznych.

Tak również poszczególne organizacje gimnastyczne w Czechosłowacji uzgadniają swe zloty i kongresy, manifestując tą drogą swą potęgę i najnowszą swę zlotowych organizacyj.

W roku bieżącym w pierwszych dniach lipca odbyły się w Czechosłowacji dwie takie manifestacje (czyli „zloty“ katolickie). W Pradze w dniach od 5 do 7 zm, odbył się zlot katolickich „Orłów“, w Pilźnie natomiast na swój zlot doroczny zjechali się członkowie towarzyszstwa „Sokół“ i pokrewnych organizacji zagranicznych.

Towarzystwo gimnastyczne „Orlel“ jest organizacją czynną katolicką, której członkami mogą być tylko osoby wyznania katolickiego. Na innych zgoda polestawia opiekę się czechosłowacki „Sokół“. Członkiem tego związku może być bez różnicy wyznania każdy Czech i Słowak.

Ogólnym celem towarzyszstwa „Sokół“ przetrzymali do wielkiego rozmachu organizację sokolskiej. Ale i katolicki „Orlel“ ma w Czechosłowacji swe centra, swe „bozy“. Znajdują się one przede wszystkim na Morawach i na Słowacji, gdzie ludność jest głęboko wierząca i gorąco przywiązana do kościoła katolickiego. W prowincjach tych organizacja „Orlel“ bardzo jest silna. Ponadto stowarzyszenie to utrzymuje ścisły kontakt z pokrewnymi katolickimi związkami zagranicą, które oczywiście w tegorocznym praskim zlocie brały czynny udział. Nie przeto dawać, że święto gimnastyków katolickich w Pradze miało niezłomnie wzrastając imponujący, budując zaskonny w podniebieniu wielki wieńc mieszkańców Pragi, lecz i wśród bliższych gości zagranicznych którzy z okazji niezwykłej tej uroczystości w wielkiej ilości zjechali do Pragi.

W dniu otwarcia złotych uroczystości zlotowych na dzie polechili „Orłów“ bezącego ponad 20.000 uczestników, którzy przedstawieli katolickich organizację gimnastycznych wszystkich prawie państw. Entuzjazm wprost żywiołowy wśród licznie zgromadzonej na ulicach miasta publiczności wywoływały zwłozsza delegacja Polaka, którego wyznaczono do przewodzenia w malarzowniczych strojach ludowych. Słuchany był również widok włoseńcał morawskich i słowackich w ich barwnych kostiumach narodowych.

W podłożnie „Orłów“ uderzała wielka ilość duchownych katolickich, którzy przyszyli na zlot wraz z delegacją poszczególnych krajów. Wysecy dygnitarze kościelni w samym

podłożnie oczywiście udzieli nie brali, lecz zainaliali na honorowej trybunie; przed którą gimnastycy defilowali. Z postór wysokich ich gości którzy zezwołali zlot „Orłów“ swą obecnością, wymienić należy przede wszystkim Frymana Poleki, kardynała Hlonda, entuzjastycznie wysunęgo przez defilujących gimnastyków. Morze młokskich kosztów dosłownie zalalo ulice Pragi w dniu otwarcia zlotu praskiego, którego wspomnieli przebieg przeszłi, na jmielnie nawet oczekiwania organizatorów tej imprezy. Popisy gimnastyczne „Orłów“ wypadły jankajlepiej, udaly się również w zupełności wszystkie inne imprezy, które w ramach zlotu zostały zorganizowane.

A kiedy Praga ionęła w morzu błękitu, w Pilźnie karłowata czwernik kszal sokolskich. Tęgo samego dnia (8 lipca) w starej metropolii Czech zochodnieli odbyło się uroczyste otwarcie zlotu Sokółów. Ponad 30.000 dzielnych wyznawców wziosłej idei sokolskiej ze wszystkich stron kraju sięgnęło do Pilzna, by wziąć udział w wielkiem święcie gimnastyków słowackich. Miesto całe tenio w morzu szalandorów i zieleńi tymi budaj

BEZPIÄTNIE!

DZIELA SZEKSPIERA

BOGATO ILUSTROWANE

Piękniemi sztuchami z XVIII wieku.

Nakładem „Naszej Biblioteki“ ukazują się **Dziewięć Szekspiara**, zawierające między innymi wspaniałe wady utworu tego wielkiego pisarza jak „Romeo i Julja“, „Hamlet“, „Sen nocy letniej“, „Stracone zachody milans“, „Makbet“, „Juljus Cesar“ i ...

Dziewięć Szekspiara ukają się w 14 tomach, w zwykłym formacie książkowym, w prenumeracie. Pragnąc umożliwić wszystkim fanom tych wspaniałych dzieł „Nasza Biblioteka“ postanowiła rozdać pewną ilość egzemplarzy bezpłatnie.

Każdy, kto w przeciągu tygodnia nadesłaje niżej załączony kupon pod adresem: „Nasza Biblioteka“ — Kraków, ul. Czysta 16, otrzyma bezpłatnie **Dziewięć Szekspiara** w reklamowym wydaniu kuponu, za które pobieramy tylko tytułem zwrotu kosztów reklamy i ekspedycji 60 groszy od tomu. Po upływie jednego tygodnia będziemy mogli zaofiarować już tylko oprawy i ozdobne wydanie, drukowane na bezdrzewnym papierze w cenie zł. 4.— za książkę.

Szekspej jest jednym z najpotężniejszych myślicieli i pisarzy świata. Dzieła jego powinny się znajdować w bibliotece każdego kulturalnego człowieka.

„Nasza Biblioteka“, Kraków, Czista 16.

Przynajmniej raz w tygodniu wysyłać do: Nasza Biblioteka, Kraków, ul. Czysta 16.

Niżej podpisany życzy sobie otrzymać bezpłatnie **Dziewięć Szekspiara**

Imię i nazwisko .....

Dokładny adres .....

